

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17Csp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120255795
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120255795.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený zvoleným zástupcom advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, C. pri N., 2/ E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, C. pri N., o zaplatenie 2.933,13 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 2.933,13 eur s príslušenstvom zamietá.

II. Žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 12.03.2020, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovaným bola uložená povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 2.933,13 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.191,34 eur od 23.03.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019, uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 14.02.2008 zmluvu č. 0424314193 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.933,13 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.191,34 eur, z riadneho úroku vo výške 532,01 eur, z úroku z omeškania vo výške 193,78 eur a z poplatkov vo výške 16 eur, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nevykonali žiadne úhrady. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 2.933,13 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.191,34 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 532,01 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 193,78 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 16,- eur. Žalobca si napokon uplatnil aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania.

2. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe uviedli, že namietajú, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný vzhľadom na nepsplnenie podmienky v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak sa v ustanovení zákona hovorí o bezodkladnom oznámení, znamená to okamžite (5 dní) a nie podanou žalobou na súde v roku 2020, kde už je uvedený žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., hoci podľa žaloby žalobcu bola postúpená pohľadávka už 22.03.2019 a zaslanie oznámenia nebolo preukázané žiadnou listinou. Z predložených listín ani nevyplýva, že boli žalovaným zasielané predmetné písomnosti, konkrétne výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky a posledná výzva na úhradu pohľadávky. Z predložených listín žalobcu nevyplýva, že žalovaným bolo zo strany postupcu doručené oznámenie o postúpení pohľadávky a ani iné spomenuté listiny. Žalobca nepostačujúco osvedčil aj svoj nárok, nepredložil všetky potrebné doklady k preukázaniu nároku. Je nesporné, že v zmluve absentujú náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., čo robí úver, poskytnutý veriteľom, bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve absentuje aj adresa predávajúceho, na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, čo má za následok opäť bezúročnosť úveru. Ako to vyplýva z predložených výpisov z úverového účtu, žalovaní zaplatili na úver sumu 16.503,50 eur a v skutočnosti im boli poskytnuté finančné prostriedky iba vo výške 9.769,- eur. Žalovaní napokon žiadali, aby súd žalobu, ako nedôvodnú, zamietol a priznal im nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca v replike uviedol, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Žalobca ďalej zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihniteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. Z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 ZoB. V ďalšom žalobca upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že v súlade s prílohou 803 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok, žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň uviedol, že splatnosť pohľadávky nastala v zmysle zmluvy ku dňu 20.01.2018, z daného dôvodu pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky. Prihliadnuc k obsahu zmluvy žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa náležitosti uvádzané v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ. Spotrebiteľ bol v zmysle požiadavky ZoSÚ zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Zo zmluvy je zrejme, že žalovaným

bol poskytnutý úver v sume 300.000,- Sk (9.958,17 eur), ktorý sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach po 4.217,- Sk (139,97 eur), v celkovom počte 119 splátok, splatných v zmysle Všeobecných obchodných podmienok. V zmluve je ďalej uvedené, že úroková sadzba je vo výške 10,95 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 12,61 %, ako aj adresa poskytovateľa finančných prostriedkov, na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť.

4. Žalovaní v duplike uviedli, že žalobca k platnému postúpeniu pohľadávky uviedli veľa súdnych rozhodnutí, avšak v danom prípade nenaplnil zákonné postúpenie pohľadávky, ani predložením ďalších listín / upomienok, pretože ani jedna neobsahuje doručku ani podací hárok. Zároveň ide o listiny, ktoré nie sú listinami verejnými, a preto ich pravdivosť žalovaní popierajú. Z listín, ktoré žalobca súdu predložil, nie je zrejmé, kto ich vytvoril, ani kedy ich minimálne odoslal. Tieto doklady priamo súvisia s platnosťou postúpenia pohľadávky a nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, teda pre nesplnenie podmienky v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva bola podpísaná, a teda účinná dňom 22.03.2019, ale listina o oznámení postúpenia pohľadávky je datovaná dňom 30.03.2019, čo je viac ako 5 dní, ktoré boli dohodnuté v zmluve o postúpení pohľadávok. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná, za predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie a následného umožnenia 90 dňovej lehoty na splnenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon o bankách a ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Tu už nezáleží, či existuje alebo neexistuje zmluva o postúpení pohľadávky. Zároveň žalobca uvádza, že pohľadávka banky nebola zosplatnená, tak v tomto prípade nebolo možné takúto ani postúpiť. Žalovaní zotrvali na zamietnutí žaloby v celom rozsahu.

5. Vo vyjadrení k duplike žalobca uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 30.03.2019 bolo žalovaným odoslané dňa 02.04.2019, čo potvrdzuje aj podací hárok, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na jednotlivé ustanovenia VOP. Žalobca má za to, že bola dodržaná lehota na informovanie žalovaného o postúpení pohľadávky, a zároveň uviedol, že splatnosť pohľadávky nastala v zmysle zmluvy ku dňu 20.01.2018 a z daného dôvodu pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky.

6. Žalobca napokon v ďalšom vyjadrení uviedol, že žalovaní dňa 14.02.2008 čerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 9.958,18 eur a z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 15.715,78 eur.

7. Na pojednávaní dňa 20.09.2021 súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a mal zistený nasledovný skutkový stav.

8. Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 14.02.2008, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom, a žalovanými, ako dlžníkmi, poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 9.958,18 eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na sumu 16.892,57 eur, ktorú mali žalovaní splatiť v 119 mesačných splátkach vo výške splátky istiny po 139,98 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.03.2008 a každá ďalšia splátka k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. RPMN bola v zmluve určená na 12,61 % a ročná úroková sadzba činila 10,95 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 6.934,39 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 20.01.2018. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky.

9. Listom zo dňa 17.05.2017, označeným ako „výzva“, právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 30.04.2017 vo výške 592,95 eur s príslušenstvom a vyzval ich na jej úhradu najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy.

10. Listom zo dňa 18.12.2018, označeným ako „výzva“, právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu a sú v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 18.12.2018 sumu 2.813,46 eur, a zároveň oznámil, že ak dlžnú sumu neuhradia, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

11. Listami zo dňa 30.03.2019, označenými ako „oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník, právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0215/2019/CE, uzatvorenej dňa 22.03.2019 postúpil pohľadávku, spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia, žalobcovi. Podľa priloženého poštového podacieho hárku boli uvedené oznámenia odoslané žalovaným dňa 02.04.2019.

12. Z výpisu z úveru zo dňa 29.04.2019 vyplýva, že žalovaní čerpali úver vo výške 9.958,18 eur a splatili za dané účtovné obdobie spolu sumu 12.218,59 eur.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení, účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>>.

16. Podľa § 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaní zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy, uzavretej dňa 14.02.2008, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

22. Pokiaľ ide o námietky žalovaných, týkajúcich sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, tieto súd vyhodnotil ako nedôvodné, nakoľko z predložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, na č. l. 153 a 154 súdneho spisu sa totiž nachádzajú oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019, vrátane hromadného poštového podacieho hárku na č. l. 155 súdneho spisu, z ktorých vyplýva, že právny predchodca žalobcu predmetné oznámenia žalovaným riadne zaslal dňa 02.04.2019, a preto títo museli mať o zmene v subjekte veriteľa nepochybne vedomosť. Napokon na č. l. 7 súdneho spisu sa nachádza aj zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019, vrátane prílohy, obsahujúcej špecifikáciu postúpenej pohľadávky. K uvedeným námietkam žalovaných navyše pomerne obsiahle argumentoval aj žalobca vo svojich vyjadreniach, a to aj s poukazom na ustálenú judikatúru, s ktorými vyjadreniami sa súd v celom rozsahu stotožnil a poukazuje na ne.

23. Keďže súd ustálil, že zmluva, uzavretá so žalovanými, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu ZoSÚ, súd v ďalšom zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 ZoSÚ. Na absentujúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere napokon poukazovali aj samotní žalovaní.

24. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080101.html>>. Tento údaj v uzavretej zmluve úplne absentuje.

25. V zmysle § 4 ods. 3 veta druhá ZoSÚ sa preto poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie náležitosti, uvedenej v § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, za bezúročný a bez poplatkov.

26. Vzhľadom na uvedené, súd vyhodnotil nárok žalobcu nasledovne:

27. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške istiny 9.958,18 eur, ako to vyplýva z predloženej zmluvy.

28. Súd v ďalšom, vzhľadom na výpis z úveru, považoval za nesporné, že žalovaní mali už ku dňu 29.04.2019 na daný záväzkovo-právny vzťah medzi stranami uhradenú spolu sumu 12.218,59 eur.

29. Vzhľadom na to, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, je možné priznať žalobcovi iba sumu nesplatennej istiny, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, po odpočítaní žalovanými uhradených platieb. Žalovaní však v tomto prípade uhradili viac, než na istine úveru vôbec obdržali, a keďže neexistuje nesplatená istina úveru, a teda niet istiny, ktorú by žalovaní mali žalobcovi zaplatiť, súd žalobu v časti požadovanej istiny zamietol.

30. Nakoľko niet dlžnej istiny, ktorú by boli žalovaní povinní zaplatiť, súd zamietol aj na ňu sa viažuce príslušenstvo, titulom úroku z omeškania.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Keďže súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol, žalovaní boli v konaní v plnom rozsahu úspešnou stranou, a preto by im v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. patrilo proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko je však podľa obsahu spisu zrejmé, že žalovaní si žiadne trovy konania nevyčísľili, resp. im doposiaľ v konaní žiadne trovy preukázateľne nevznikli, súd im ich náhradu proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.